

Overdenking voor 'Ringblad'

Ds. Tienieke van Lindenhuisen

Bonheur

Ik wens jullie veel 'bonheur' in het nieuwe jaar. Nu eens niet in het Fries maar in het Frans. We vertalen het meestal met 'geluk' en dat betekent het ook wel maar bonheur betekent letterlijk zoiets als een goed uur, goede uren. Dat is ook wat realistischer denk ik. Want geluk is hooguit een moment, af en toe dat broze gevoel van evenwicht en balans. Als ik u een gelukkig Nieuwjaar wens dan bedoel ik dat dus in plaats van een jaar vol holadijee's en holadijoo's.

Ik zag laatst de aflevering van De Verwondering (groot fan ben ik) waarin Annemiek Schrijver met Freek de Jonge in gesprek is. En ze spraken over veel. Ook over lijden. Dat leven ook lijden is. Freek de Jonge weet daar van, kent veel leed. Zo verloren hij en zijn vrouw zelf een kindje en onlangs een kleinkind. Annemiek Schrijver vroeg hem hoe hij daar mee omging. Of je lijden moet verwerken of verweven. Het antwoord dat hij gaf, herkende ik. In mijn eigen bonheur leven, in het leven van de mensen waar ik van houd, in de levens van de mensen waar ik als predikant deel van uitmaak. Want eerlijk, 2016 was een pittig jaar voor ons dorp. En de start van 2017 ook. Er is veel rouw en verdriet om veel. En ik weet dat dat in onze buurdorpen niet anders is. Het leven is zo mooi en zo broos tegelijk.

'Ik geloof niet in verwerken,' zei Freek de Jonge. 'En 'het een plekje geven' bestaat ook niet. Er zijn momenten dat je er aan voorbij kunt gaan maar het is alom aanwezig. En het is er altijd. We moeten accepteren dat het leven kwetsbaar en broos is. En daar mee om leren gaan. En doe het vooral niet alleen'.

Een leeg jaar ligt voor ons. In onze oudejaarsviering lazen we de tekst waarmee in de synagoge traditioneel het jaar wordt afgesloten. Mozes klimt op van de steppen van Moab naar de berg Nebo, de top van de Pisga in het aanschijn van Jericho en dan laat de Ene hem heel het land zien (Deut. 34). Ik vind dat mooi. Een bijzondere tekst voor een bijzonder moment: op de drempel en met een blik op wat voor je ligt. En natuurlijk, Mozes zelf gaat niet maar daar gaat het nu niet om. Daar schrijf ik de volgende keer wel over, over die mooie vriendschap tussen God en Mozes. Nu gaat het om

die weidse blik. Die blik die God gunt.

Trouwens, op het joodse Nieuwjaar leest men in de synagoge traditioneel uit Genesis, over dat God de hemel en de aarde schiep en dat er licht moet komen. En er was licht. Licht dat zich laat zien als betrouwbaar en waarin zo mooi te leven valt.

Ik wens jullie een gelukkig Nieuwjaar met veel balans en veel bonheur.

ds. Tienieke van Lindenhuisen